

føgte ogsaa at argumentere fra, hvad der maatte antages at være Grundlovens fornuftige Mening med Domicilbestemmelsen, idet han fremhævede, at Meningen med den maatte antages at have været den, at Medlemmerne skulde kjende Kredsen, og han paastod, at de jo maatte have en saadan Kundskab til Kredse, naar de blot eengang for alle opfyldte den Betingelse, at have haft Bopæl i Kredsen i Løbet af et Aar. Saaledes kan man nu vistnok ogsaa forstaae Domicilbestemmelsen, men det er dog ogsaa muligt at opfatte Meningen med den paa en anden Maade, nemlig saaledes, at Grundloven har tænkt sig Medlemmerne knyttede vedvarende til deres Valgfredsse, saa at de altsaa ikke blot stode i et forbigaende Forhold til disse, men fremdeles skulde bevare dette Forhold til deres Kredse. Opfatter man Domicilbestemmelsen paa sidstnævnte Maade, vil det jo netop stemme dermed, at Vedkommende taber sin Valgbarhed, naar han flytter fra Kredsen. — De sidste Ytringer af det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Bloug) skal jeg ikke gaae nærmere ind paa, da det forekommer mig, at han ved dem saa udelukkende kom ind paa at behandle Spørgsmaalet om, hvad der i og for sig maa anses for det Fornuftigste og Rigtigste, at der ikke er nogen Grund til at imødegaae det, da det jo ikke er det, som vi skulle undersøge, men Spørgsmaalet netop kun dreier sig om, hvad der er Grundlovens Mening.

Liebe: Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet i denne Sag, da er det ikke just, fordi jeg efterstræber at udøve nogen sær Indflydelse paa Sagens Afgjørelse. Efter Forholdene, da der foreligger en eenstemmig Betænkning fra et sagkyndigt Udvalg, der har fundet Sagen utvivlsom, synes der jo heller ikke at kunne være nogen stor Udsigt til at indvirke paa Udfaldet; men ligemeget, det ligger mig i ethvert Fald paa Sinde at klare min Stilling til Sagen. Havde jeg kunnet tiltræde Udvalgets Betænkning, vilde jeg have kunnet tie, men, da jeg ikke kan tiltræde denne Betænkning og maa stemme mod Udvalgets Indstilling, finder jeg det naturligt, ja endog, at det er min Pligt, at motivere min Afstemning. — Det er gaaet mig i denne Sag, som det upaatvovelsigt

er gaaet mange Andre, eller i alt Fald adskillige Andre. Da Spørgsmaalet blev bragt paa Bane, havde jeg strax en temmelig stærk Følelse af, at det dog vistnok umuligt kunde være rigtigt, at den Afdøde Landsthingsmand for 1ste Kreds skulde have tabt sin Ret til at forblive her i Thinget, fordi han var flyttet fra Kjøbenhavn til Frederiksberg. Smidlertid, man maatte jo eftersee Bestemmelserne i Grundloven, paa dem maatte Afgjørelsen jo beroe, og nu nægter jeg slet ikke, at der var et Dieblit, hvor jeg ligesom blev blændet ved disse Bestemmelser. De ere ganske vist istand til at skuffe Betragteren, man kan uregteligt, naar man seer hurtigt paa dem og ikke seer nøie ind til dem og forbyrder sig i dem, men mere bevæger sig paa Overfladen, blive blændet saaledes af dem, at man ikke synes at kunne forvinde det. Smidlertid kom jeg dog efterhaanden tilbage til det første Indtryk, jeg havde faaet af, hvad der her maatte formodes at være det Rette, og jeg styrkedes saa meget mere i denne Opfattelse og hvilede saa meget hellere i den. Betragtning, som saaldt sammen med det første Indtryk, som det jo er hævet over enhver Tvivl, at, naar Spørgsmaalet er om, enten at opretholde eller tilintetgjøre en lovlig, gyldigt erhvervet Rettighed, maa der, for at man skal kunne komme til det sidste Resultat, Tilintetgjørelsen, derfor kunne ansøres fuldkommen gode og afgjørende Grunde. Hvis man ikke kan komme til Videre end til at sige, at der vel er nogen Tvivl, være sig om Ord eller Mening, ja, saa maa Tvivlen blive i Faveur af den Rettighed, om hvis Bibeholdelse eller Ophør der er Tale; Rettigheden kan kun ophøre, naar der for Ophøret er en klar og utvetydig Hjemmel, naar det er givet, at den ikke længer tør bestaae.

Hvad nu angaaer Grundlovens Domicilbestemmelse i dens Almindelighed, da skal jeg naturligvis slet ikke komme ind paa at drøfte, om den i og for sig er hensigtsmæssig. Jeg gaaer iøvrigt i saa Henseende ingentunde saa vidt som den ærede Ordfører; jeg vilde aldrig kunne kalde den en aldeles urimelig og fordærvelig Bestemmelse; Domicilbestemmelsen har i mine Tanker saavel sine gode som sine mindre gode, maastee flette Sider. Smidlertid, det